

Limon Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Limon Krallığı

Yavuz DEMİRKİRAN

Limon Krallığı'nda her şey limon kokardı. Ağaçlar parlak sarı meyveler taşır, hava taze ve mayhoş hissedilirdi. Ama bu yaz güneş fazla sıcak parladı ve limonlar fazlasıyla ekşidi. Kuşlar bile gagalarını büzdü. Krallıktaki herkes hüzünlü ve huysuzdu. Yalnızca zıpzip sarı örgüleriyle Prenses Zest hâlâ gülümsüyordu.

Prenses Zest, Limon Krallığı'nı her şeyden çok severdi. Yeşil kuşaklı güneş sarısı bir elbise ve minik limon dilimi taç giyerdi. Kehribar rengi gözleri merakla parıldardı. Her sabah meydanda zıplayarak yürür, fırıncılara ve bahçıvanlara selam verirdi. Ama bugün büyükler iç çekip kaşlarını çattı. “Çok ekşi,” diye mırıldandılar. Zest, herkesin neden bu kadar mutsuz olduğunu öğrenmeye karar verdi.

Zest, homurdanmaların sesini takip ederek kraliyet limonata çeşmesine vardı. Normalde tatlı, köpüklü limonatayla şırıldardı. Şimdi ise sessiz ve kuruydu. Borular çatlamış, musluk kökler ve taşlarla tıkanmıştı. “Olamaz!” diye soludu Zest. “Çeşme olmadan bütün krallık ekşi kalacak!” Onu tamir etmesi gerektiğini biliyordu ama bunu tek başına yapamazdı.

Zest aceleyle Mühendis Pip'i bulmaya gitti. Uzun ve sıskaydı, kare gözlükleri ve anahtarlarla dolu bir alet kemeri vardı. Utangaç ama zekiydi. "Pip, çeşme bozuldu!" dedi Zest. Pip gözlüklerini yukarı itip borulara baktı. "Yeni bir su kaynağına ihtiyacımız var," dedi. "Tasarlayabilirim ama yardıma ihtiyacımız olacak." Zest parladı. "O zaman bir ekip toplayalım!"

Sonra Bahıvan Basil'i buldular. Kısa ve tombuldu, hasır şapkası ve sıcak bir gülümsemesi vardı. Bir sulama kabı taşıyor ve krem rengi gömleğinin üzerine yeşil bir önlük giyyordu. “Ekşi bir yaz takım çalışmasının yanında hiç kalır!” diye kıkırdadı. “Kanalı temizler ve atıştırmalık getiririm!” Zest ellerini ırdı. “Mükemmel! Gün doğumunda çeşmede buluşuruz.”

Koyu yeşil ceketi ve altın düğmeleriyle Belediye Başkanı Rind başını salladı. “Yeni bir boru mu? Bu hiç yapılmadı!” Endişelenip volta attı, cep saati sallanıyordu. “Bu bir gelenek!” Zest elini tuttu. “Ama gelenekler de limon ağaçları gibi büyüyebilir,” dedi. Başkan iç çekti. “Peki. İzleyip umut edeceğim.” Beyaz bıyığı şüpheyle seğirdi.

Gün doğumunda ekip çeşmede buluştu. Pip büyük bir plan açtı. "Tepedeki limon pınarından borular döşeyeceğiz," diye açıkladı. "Su aşağıya, çeşmeye akacak." Zest başını salladı. "Basil, eski kanalı temizleyebilir misin?" Basil hasır şapkasını düzeltti. "Her kökü ve taşı kazıp çıkaracağım!" Herkesin bir işi vardı.

Pip boruları ölçüp kesti, alet kemeri şingırdadı. Zest kovalarca su taşıdı ve herkese moral verdi. Basil dolaşmış kökleri çekip taşları düzgünce yığdı. “Limonata molası!” diye seslendi, herkese taze limonlu su doldurdu. Güneş yakıcıydı ama kimse pes etmedi. Fikirlerini paylaştılar ve çamurlu botlarına güldüler. Yavaş yavaş yeni boru hattı şekillenmeye başladı.

Sonra bir sorun çıktı. Ana boru çok kısıydı. Pip'in yüzü düştü. “Daha fazla boru lazım ama dükkân ekşi yaz için kapalı.” Zest derin düşündü. “Sarayın altındaki eski borular ne olacak?” diye sordu. Belediye Başkanı Rind'in gözleri açıldı. “Onlar çok eski!” Ama onları mahzene götürdü; tozlu borular bir yığın halinde yatıyordu. “Bunlar iş görür!” dedi Pip.

Ekip eski boruları temizleyip birleřtirdi. Basil bahçıvan kulübesinde sağlam bir pompa buldu. “Sadece biraz yağ lazım,” dedi. Pip her cıvataı sıktı. Zest el fenerini tuttu ve moralleri yüksek tutmak için komik hikâyeler anlattı. Belediye Başkanı Rind bile kollarını sıvayıp bir boru taşımaya yardım etti. “Vay canına!” dedi, kendine şaşıarak.

Sonunda son boru da bağlandı. Pip vanayı çevirdi. Hiçbir şey olmadı. Herkes nefesini tuttu. Zest parmaklarını çaprazladı. “Tekrar dene, Pip!” Pip daha güçlü pompaladı. Aniden bir gürültü, bir uğultu ve bir fişirtı! Su yukarı fişkırıp çeşmeye döküldü. Ama bu sade suydü, limonata değil. “Limon şurubunu unuttuk!” diye bağırdı Zest.

Basil güldü. “Tam da bende var!” Önlüğünden büyük bir sürahi limon şurubu çıkardı. “En ekşi limonlardan yaptım!” Şurubu çeşmeye döktüler. Su parlak, güneş sarısına döndü. Çeşme köpürüp fışırdaydı ve havayı tatlı bir limon kokusu sardı. “İşe yaradı!” diye bağırdı Zest. “Limonata çeşmesi geri döndü!”

Bütün krallık güzel haberi duydu. İnsanlar bardak ve kupalarla koşarak geldi. Belediye Başkanı Rind bir kutlama ilan etti. “Tatlı limonata aksın!” diye duyurdu. Müzik çaldı, çocuklar çeşmenin etrafında dans etti. Zest, Pip ve Basil bir arada durdu; yapış yapış ve yorgun ama sırtıyorlardı. “Bunu takım çalışması başardı,” dedi Zest. “Ve biraz da iyimserlik!”

O akşam Limon Krallığı fenerlerle parladı. Herkes bunun en tatlı yaz olduğunda hemfikirdi, limonlar ekşi olsa bile. Belediye Başkanı Rind bir konuşma yaptı. “Öğrendik ki fikirlerimizi paylaşıp birbirimize yardım ettiğimizde hiçbir sorun çok büyük değildir.” Zest'e göz kırptı. “Ve limon dilimi taçlı bir prenses harika bir değişim başlatabilir.”

O günden sonra limonata eşmesi hiç durmadı. Prenses Zest güneşli gülümsemesini korudu, Mühendis Pip daha da iyi borular tasarladı ve Bahıvan Basil limon ağalarına ekstra özenle baktı. Krallık her yazı, ekşi ya da tatlı, kucak aarak ve hazır bir takım alışmasıyla karşıladı. Ve hepsi mutlu yaşadı, herkes için limonatayla.

Ve böylece Limon Krallığı gelişti. Ekşi yaz, gururla anlattıkları bir hikâye oldu. Prenses Zest, iyimserlik ve işbirliğinin her zorluğu tatlı bir şeye dönüştürebileceğini öğrendi. Ne zaman ekşi bir günle karşılaşsanız, limonata çeşmesini hatırlayın. Arkadaşlarınızı toplayın, fikirlerinizi paylaşın ve birlikte çalışın. Belki de harika bir şey yaratırsınız.